

П Р О Л О Г

ХОР ОБЩИЙ

/по-далек от сцената/

Стара Планина преостаряла;
Витоша глуха; Рила заспала.
Ирин-Перин си тъга тъгува;
Гора и Мокра горко ядува
А Плачковица сълзи пролива;
Средня гора я чемер покрива.
Планини други все потъмнели!
Реки са всички с горест прелели:
Бистрица стене; Вардар ридае,
И тъжи Струма, и плаче Места!
Шуми Марица с Арда и Тунджа,
Та си зашумят народни чувства,
А Клокотница веч не клокоче
Народна слава. - Турчин кръв лоче!
На към полунощ морна Морава,
Нижна Нишава и Лом Ломливий
И върлий Искър и дърлий Осъм,
И буйний Етър, със суйна Камчия,
Стенат, въздишат в жалби и горест
Дунав подмъчат и Бяло море...
Мъти ся Дунав да не замъти
Воля, охота, дух за свобода;
Но в хладен полог запъртък става
Хубава, красна, въдна порода.